

S prenehanjem delovanja srca se popolnoma ustavi »dobava« kisika vsem organom telesa. Najbolj občutljivi za pomanjkanje kisika so možgani, ki lahko že v nekaj minutah utrpijo nepopravljive poškodbe. Tudi, če reševalcem kasneje uspe povrniti življenske funkcije, pogosto ostanejo hude okvare v delovanju možganov. Te lahko pomenijo trajno invalidnost, v najslabšem primeru se bolniki niti ne zbudijo več iz nezavesti. Zelo pogost vzrok srčnega zastoja je huda aritmija, ki ustavi srce – t. im. fibrilacija prekatov. Z ritmičnim pritiskanjem na prsni koš – zunanjo srčno masažo – lahko sicer »ročno« poganjamo nekaj krvi po telesu, aritmije pa s tem ne moremo prekiniti. To lahko naredimo le s sunkom električnega toka - s pomočjo naprave, ki jo imenujemo defibrilator. Verjetnost, da bo električni sunek prekinil aritmijo in spet pognal srce je tem večja, čim hitreje ga uporabimo. Cilj je, da defibrilacijo izvedemo v manj kot 5 minutah od srčnega zastoja.

Razvoj tehnike je omogočil izdelavo defibrilatorjev, ki so toliko avtomatični, da jih lahko uporabljajo tudi ljudje brez medicinske izobrazbe. Naprava samodejno prepozna srčni ritem in v primeru prekatne fibrilacije odmeri električni sunek, nato pa oceni uspeh. Uporabniku pomaga tudi z zvočnimi (govornimi) nasveti in ga v primeru neuspešne defibrilacije vzpodbuja, da izvaja temeljne postopke oživljanja. Naprave, ki bodo nameščene na javnih mestih v okiru Krkine donacije govorijo v slovenskem jeziku in navodila tudi izpišejo na zaslon. V primeru, da se človek nenadoma zgrudi in obleži je potrebno preveriti odsotnost znakov življenja:

- ne odziva se na klic, tudi če ga obzirno stresemo;
- ne naredi normalnega vdihla med nekaj sekundnim opazovanjem;
- ni znakov krvnega obtoka (ni dihanja, kašljanja, premikanja).

Če smo glede posameznega znaka v dvomih, ravnamo kot da ni prisoten.

Kadar znaki življenja niso prisotni, moramo najprej nemudoma poklicati pomoč na tel. številko 112 (na to bo opozarjal tudi napis na zidnih omaricah Krkinih defibrilatorjev). Če je defibrilator v neposredni bližini, ima njegova uporaba prednost pred ostalimi postopki oživljanja. V primeru, da mora nekdo ponj, začne drugi reševalec s temeljnimi ukrepi ABC (sprostitvev dihalnih poti, umetno dihanje in masaža srca). Čim prinesemo defibrilator do prizadetega, ravnamo tako:

- odpremo in vključimo defibrilator
- sledimo govornim navodilom:
 - Prilepimo samolepilni elektrodi na golo kožo.
 - Odmaknemo se od prizadetega, žic in defibrilatorja. (Dotik s prizadetim ali premikanje žic povzroča motnje, ki otežijo ali onemogočijo avtomatično analizo električne aktivnosti srca.)
 - Po govornem navodilu pritisnemo tipko za električni sunek. *Ob pritisku tipke se nihče ne sme dotikati prizadetega!*

Električni sunek vzdraži tudi druge mišice telesa in prizadeti običajno rahlo trzne. Sunku sledi ponovna analiza. Kadar defibrilacija ne uspe, svetuje naprava še drugi in po potrebi tretji sunek. Nato daje navodila za izvajanje temeljnih postopkov oživljanja. Defibrilatorji Krkine donacije imajo elektrode z jasno označenim mestom, na katerega je potrebno pritisniti za optimalno srčno masažo. Na tem mestu je vgrajeno tipalo, s pomočjo katerega naprava nadzira učinkovitost masaže. Po potrebi nam svetuje, da pritisnemo močnejše in nas z zvočnimi signali vodi k optimalni hitrosti. Če je masaža dobra, nas naprava o tem obvesti. Avtomatično se meri tudi čas in po eni minuti osnovnega oživljanja dobimo ponovno opozorilo, da se odmaknemo od prizadetega. Ponovi se analiza električne aktivnosti srca in po potrebi ciklus treh električnih sunkov.

V primeru, da naprava zazna tak srčni ritem pri katerem defibrilacija ne pomaga, svetuje oceno prizadetega (zavest, dihanje, znaki krvnega obtoka). Če teh znakov življenja ni, nam do prihoda reševalcev z nasveti pomaga pri temeljnih postopkih oživljanja.

